

LITURGIA DOMÁČEJ CIRKVI

ROK C

Prvá adventná nedeľa *Svieca modlitby*

1. Úvodné obrady

Na stôl položte adventný veniec, na ktorom nehorí zatiaľ žiadna svieca. Skratka **V** označuje otca, matku, prípadne podľa situácie niekoho iného, kto vedie liturgiu; skratka **S** označuje spoločné odpovede.

V: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

S: Amen.

V: Začína sa advent. Dnes sa nám pri sv. omši pastierskym listom prihovorili naši otcovia biskupi a pozvali nás k prežívaniu Jubilejného roka, ktorý sa začne sláviť na Vianoce, 24. 12. tohto roku. Spolu s celou Cirkvou sa aj naša rodina, ako domáca cirkev, chce osobitne v tieto dni adventu pripraviť na slávenie Vianoc a celého nasledujúceho Svätého roka. Najlepšou prípravou je modlitba. Aj v Cirkvi sme prežívali tento Rok modlitby ako rok prípravy na Jubileum 2025. V dnešnom evanjeliu si nás na svätej omši vyzval: „*Bdejte celý čas a modlite sa.*“

Preto teraz zapálime prvú adventnú sviecu. Nazveme ju *svieca modlitby*.

Otec, mama, alebo niektoré zo starších detí zapália prvú adventnú sviecu.

2. Modlitba

V: Nebeský Otče, sme tu zhromaždení okolo adventného venca. Kruh tohto venca nám pripomína aj kruh našej rodiny. Ďakujeme ti, že nás zjednocuješ ako svoje milované deti. Túžiš načúvať nášmu srdcu i všetkému, čo sa v ňom nachádza. Preto ti teraz otvárame naše srdcia a prosíme ťa, aby si ich prenikol svetlom tvojho svätého Ducha. Nech nás tento Duch naučí aj to, za čo sa máme modliť. O to ťa prosíme skrze tvojho milovaného Syna a nášho brata Ježiša Krista.

S: Amen.

Nasleduje čítanie Božieho slova. Všetci si sadnú.

3. Počúvanie Božieho slova

V: Teraz pozorne počúvajte slová žalmu (Ž 130, 2-4)

Z hlbín volám k tebe, Pane;

Pane, počuj môj hlas.

Nakloň svoj sluch k mojej úpenlivej prosbe.

Ak si budeš, Pane, v pamäti uchovávať nepravosť, Pane, kto obstojí?

S: Ale ty si milostivý a my ti chceme v bázni slúžiť.

V: Započúvajte sa do slov evanjelistu Lukáša (Lk 11, 1)

Raz sa (Ježiš) na ktoromsi mieste modlil. Keď skončil, povedal mu jeden z jeho učeníkov: „Pane, nauč nás modliť sa.“

4. Meditácia

V: Ježiš nás učí modliť sa. Ako? Tým, že sa sám modlí. Aj my, ako jeho učeníci, chceme teraz hľadiť na Ježiša, a od neho sa chceme učiť, ako sa modliť. Môžu nám k tomu pomôcť aj niektoré časti z evanjelií. Evanjelista Marek zachytáva vo svojom evanjeliu aj to ako sa Ježiš modlí: „*Včasráno, hneď na úsvite, vstal a vyšiel von. Utiahol sa na pusté miesto a tam sa modlil*“ (Mk 1, 35). Alebo sv. Lukáš vo svojom evanjeliu píše: „*V tých dňoch vyšiel (Ježiš) na vrch modliť sa a strávil celú noc v modlitbe s Bohom*“ (Lk 6, 12). Ako vidíme, Ježiš sa modlil ráno i večer, dokonca modlil sa aj celú noc, ale modlí sa aj cez deň, napríklad, keď dvíha svoje oči k Bohu a vzdáva svojmu Otcovi chvály za svojich učeníkov slovami: „*Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým*“ (Mt 11, 25). Ďalej vidíme modliaceho sa Ježiša vo večeradle pri poslednej večeri. Tam sa osobitne modlí za apoštolov a za tých, ktorí vďaka ním uveria, teda aj za nás. Ježiš sa modlí za mňa i za teba, za našu rodinu. Nebeského Otca prosí, aby sme boli všetci jedno a aby láska, ktorá je v ňom, bola aj v nás (porov. Jn 17, 1-25). V tých najťažších chvíľach svojho života Ježiš nerepce, nenadáva, ale modlí sa. Modlí sa, keď sa potí krvou v Getsemanskej záhrade i na kríži, keď za nás zomiera. Vždy sa s dôverou a láskou obracia na Boha, ktorý je jeho milujúci Otec. A napokon, na prosbu učeníkov aby ich naučil modliť sa, učí ich modlitbu, ktorú sa aj my modlíme – modlitbu Otče náš. Tá je zhrnutím všetkých Ježišových modlitieb.

Ako sa teda Ježiš modlil?

Modlil sa ráno i večer, modlil sa v noci i cez deň.

Zveleboval a chválil nebeského Otca, ale aj prosil a ďakoval.

Našiel si čas na ticho a modlitbu.

Ale čo bolo najpodstatnejšie, túžil byť v spojení so svojim Otcom. S tým Otcom, ktorý bol síce na nebesiach, ale vedel, že Otec je zároveň pri ňom. Ježiš sa modlil srdcom, čiže celou svojou osobou. Modlil sa celým svojim srdcom a celým svojim životom. Modlil sa ustavične, stále, pretože jeho srdce bolo vždy pri jeho Otcovi a vedel, že Otcovo srdce je pri ňom. Je to tak, ako v rodine. Srdce otca a mamy je vždy pri svojich deťoch a srdcia detí sú pri svojich rodičoch. Keď sa Ježiš modlil vedel, že nebo i zem sú spojené. Vedel, že vďaka modlitbe je na tejto zemi prítomné nebo. Podobne tomu môže byť aj v našej rodine. Ak naše srdcia zostanú spolu pri sebe, a zároveň sa budeme spájať cez Ježiša s našim nebeským Otcom, môžeme zakusovať, že nebo je v našom dome, môžeme zakusovať, že Božie kráľovstvo je tu a teraz medzi nami.

Nasleduje chvíľka ticha.

5. Prosby

V: V tejto chvíli sa s dôverou obráťme na nášho Pána a volajme:

„Príď Pane Ježišu a nauč nás modliť sa.“

S: „Príď Pane Ježišu a nauč nás modliť sa.“

Otec: Pane Ježišu, začal sa advent. Ďakujeme ti, že sa ako rodina môžeme opäť stretávať pri adventom venci, a tak sa pripraviť na tvoj príchod. Prosíme ťa, nech sú tieto adventné dni pre

našu rodinu požehnaným časom, časom, v ktorom sa priblížime bližšie k tebe, i k sebe navzájom.

S: „Príd' Pane Ježišu a nauč nás modliť sa.“

Mama: Pane Ježišu, tvoja matka Mária bola ženou modlitby, ktorou naplňala celú domácnosť. Prosíme ťa, nech sa aj náš dom, na jej príhovor, stane miestom, z ktorého sa bude k tebe vznášať vôňa našich modlitieb.

S: „Príd' Pane Ježišu a nauč nás modliť sa.“

Dieťa: Pane Ježišu, ďakujem ti za našich rodičov, za to, že ty nás cez nich učíš ako sa modliť a spoznávať ťa. Žehnaj ich a ochráň od všetkého zla.

S: „Príd' Pane Ježišu a nauč nás modliť sa.“

Dieťa: Pane Ježišu, ty si sa modlil v tichu a v ústraní. Prosíme ťa, daj, aby sme sa v tomto adventnom čase aj my dokázali stíšiť a neboli pripútaní k mobilom, televízii, počítačovým hrám či sociálnym sieťam.

S: „Príd' Pane Ježišu a nauč nás modliť sa.“

Starí rodičia (ak sú prítomní): Pane Ježišu, prosím ťa, pomôž nám byť pre naše deti a vnúčatá ľuďmi modlitby a dôvery v teba.

S: „Príd' Pane Ježišu a nauč nás modliť sa.“

V: Naše prosby teraz posilnime modlitbou Pána: „Otče náš...“

Rodina sa môže pochytať za ruky.

6. Predsavzatie na prvý adventný týždeň

V: Počas tohto prvého adventného týždňa sa budeme usilovať nezabudnúť sa každé ráno pomodliť a každý deň v týždni si nájdeme čas na spoločnú večernú modlitbu pri adventnom venci.

V: Zverme naše predsavzatia do rúk našej nebeskej Matky: „Zdravas Mária...“

7. Požehnanie (Rodičia požehnajú deti tak, že im dajú na čelo znak kríža. Podobne manželia sa požehnajú vzájomne tak, že si dajú na čelo znak kríža. Pritom hovoria nasledujúce slová:)

(Meno) Žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

Druhá adventná nedeľa

Svieca ticha

1. Úvodné obrady

Na stôl položte adventný veniec, na ktorom horí zatiaľ jedna zapálená svieca. Skratka **V** označuje otca, matku, prípadne podľa situácie niekoho iného, kto vedie liturgiu; skratka **S** označuje spoločné odpovede. Všetci stoja pri stole.

V: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

S: Amen.

V: Veľmi sa teším, že sme opäť spolu pri adventom venci, a ako rodina môžeme v túto chvíľu podrásť v rodinnej svätosti. Prežívame druhú adventnú nedeľu, ktorá nás opäť o čosi viac priblížila k Vianociam, a zároveň k Jubilejnému roku, na ktorý sa chceme dobre pripraviť. Náš nebeský Otec má pre nás pripravené plné vrece milostí, ktorým nás túži obdarovať. Preto si aj počas nasledujúceho týždňa pripravme srdcia na ich prijatie. Uplynulý týždeň sme vstúpili do Ježišovej školy modlitby. Chceme v nej naďalej zotrvať, a v tom nám môže pomôcť stíšené srdce.

Zapaľujeme druhú adventnú sviecu, ktorú nazveme *svieca ticha*.

Otec, mama, alebo niektoré zo starších detí zapália druhú adventnú sviecu.

2. Modlitba

V: Nebeský Otče, sme tu pred tebou. Chceme si ako rodina uvedomiť tvoju prítomnosť a nekonečnú lásku, ktorou nás miluješ, a ktorou si nás zahŕňal aj počas uplynulých dní. Ďakujem ti za nás manželov a za to, že nás zjednocuješ v sviatosti manželstva. Ďakujeme ti za naše deti, ktoré sú pre nás znamením tvojej štedrosti a dôvery. Ďakujeme ti za našich starých rodičov a všetkých našich príbuzných a priateľov. Nebeský Otče, ty sa nás dotýkaš láskou, ktorá je nežná, tichá a pokorná. Daj nám také srdce, ktoré ju dokáže rozpoznať. O to ťa prosíme skrze tvojho milovaného Syna a nášho brata Ježiša Krista.

S: Amen.

Nasleduje čítanie Božieho slova. Všetci si sadnú.

3. Počúvanie Božieho slova

V: Teraz pozorne počúvajte slová proroka Izaiáša (Ž 139, 1-3, 13-14)

Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko;

ty vieš, či sedím a či stojím.

Už zďaleka vnímaš moje myšlienky:

či kráčam a či odpočívam, ty ma sleduješ.

A všetky moje cesty sú ti známe.

Hoci ešte slovo nemám ani na jazyku, ty, Pane, už vieš, čo chcem povedať.

Obklopuješ ma spredu i zozadu a kladieš na mňa svoju ruku.

Ved' ty si stvoril moje útroby, utkal si ma v živote mojej matky.

S: Chválím ťa, že si ma utvoril tak zázračne;

všetky tvoje diela sú hodny obdivu a ja to veľmi dobre viem.

V: Započúvajte sa do Ježišových slov (Mt 11, 28-30)

Pod'ťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.

4. Meditácia

V: Zapozerajte sa na chvíľu do horiacich sviec na adventnom venci (**všetci v tichosti hľadajú na sviece**). Aké ticho okolo nás! Ako len ticho tieto sviece horia! Je možné počuť ticho? Táto skúsenosť nám hovorí áno. Ticho je možné počuť. Obklopuje nás ticho a svetlo zároveň. Všetky veľké diela vznikajú v skrytosti a v tichu. Z ticha sa na počiatku začalo vynárať stvorenie, keď Pán Boh do ticha povedal: „Bud' svetlo“, alebo keď povedal: „Zem nech vydá rastliny...“ Celý svet vznikol v tichu, keď do ticha zaznelo slovo Boha: „Bud'...“ Aj my sme vznikli v tichu. Mamka ma deväť mesiacov v tichu nosila pod svojim srdcom a spolu s ockom sa na mňa tešili. Preto sme pred chvíľou so žalmistom oslavovali Boha slovami: „*Chválím ťa, že si ma utvoril tak zázračne*“ (Ž 139, 14). Aj Ježiš sa narodil v tichu uprostred noci. Vyjadruje to aj najkrajšia vianočná pieseň – *Tichá noc*.

Aby sme sa na túto noc mohli pripraviť, máme tu čas adventu. Tento čas, je preto časom stíšenia sa. Chceme sa stíšiť s Ježišom a pri Ježišovi, a pri ňom si aj odpočinúť. On vie, že sme často unavení, preto nás pozýva: „Pod'ťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Pri mne nájdete odpočinok.“ Ježiš vie, že sme unavení nielen z práce, školy, či iných úloh a povinností. Neraz sme unavení z hluku, ktorý je okolo nás a v nás. Rádio, hlasná hudba, internet, tablety, mobily, facebook, tik-tok, instagram, youtuberi... toľko videí, slov a podnetov zahlučuje naše oči i srdcia! Neraz už nedokážme počuť a vidieť to podstatné. Svojho manžela, manželku, svojho brata alebo sestru, rodiča, starkých, kamarátov. Niekedy sedíme aj za jedným stolom, no hľadáme do mobilov alebo pozeráme televíziu namiesto toho, aby sme sa spolu porozprávali.

Ježiš nás pozýva v tento čas adventu prísť k nemu, aby nás, unavených a preťažených, posilnil. Volá nás, aby sme prišli k nemu a od neho sa učili tichosti a pokore srdca. Srdce tiché a pokorné začína správne vidieť i počuť. Srdce tiché a pokorné nás robí citlivými a všímavými voči sebe navzájom. Srdce tiché a pokorné nám otvára zrak, aby sme videli kto okolo mňa potrebuje pomoc. Dáva silu prekonať lenivosť či sebeckosť, a pomôcť. Vziať na seba Ježišovo jarmo, znamená kráčať s ním bok popri boku a stať sa jeho priateľom, stať sa jeho predĺženou rukou, či skôr „predĺženým srdcom“, ktoré dokáže pomôcť tam, kde je to potrebné.

V tichu sa zapozerajte do druhej adventnej sviece a premýšľajte, či moje srdce bolo tiché, či ho nepohltili svetlá a hluk mobilu a iných vecí. Porozmýšľajte, či moje srdce bolo pokorné, vnímavé a ochotné pomôcť tým, ktorí pomoc potrebovali.

Nasleduje chvíľka ticha.

5. Prosby

V: V tejto chvíli sa s dôverou obráťme na nášho Pána a volajme:

„Príď Pane Ježišu a nauč nás tichosti a pokore srdca.“

S: „Príď Pane Ježišu a nauč nás tichosti a pokore srdca.“

Otec: Pane Ježišu, ďakujem ti za moju manželku a naše deti. Ty vieš, koľko námahy ma stojí postarať sa o nich. Ďakujem ti za prácu, ktorú mi dávaš a vďaka ktorej nám dávaš náš každodenný chlieb. Prosím ťa, aby som aj pri práci vnímal tvoju blízkosť, a aby práca bola pre mňa a našu rodinu nielen prostriedkom zárobku, ale aj posvätenia.

S: „Príd' Pane Ježišu a nauč nás tichosti a pokore srdca.“

Mama: Pane Ježišu, tvoja matka Mária zachovávala tvoje slová vo svojom tichom a pokornom srdci, a premýšľala o nich. Daj mi Máriine srdce, ktoré bude vnímavé na tvoje slovo, a daj nech sa naša rodina živí nielen chlebom, ale slovom, ktoré vychádza z tvojich úst.

S: „Príd' Pane Ježišu a nauč nás tichosti a pokore srdca.“

Dieťa: Pane Ježišu, ďakujem ti za mojich rodičov, za ich starostlivosť o našu rodinu. Vďaka ti za ich výchovu, ktorou ma učia milovať teba a mojich blízkých.

S: „Príd' Pane Ježišu a nauč nás tichosti a pokore srdca.“

Dieťa: Pane Ježišu, pomôž nám stíšiť sa v tomto čase adventu a daj nám srdcia pokorné a ochotné pomáhať tým, ktorým pomôcť môžeme.

S: „Príd' Pane Ježišu a nauč nás tichosti a pokore srdca.“

Starí rodičia: Pane Ježišu, prosím ťa, pomôž nám starším, v tichosti a pokore srdca prijať starobu, obmedzenia a ťažkosti, ktoré so sebou prináša. Pomôž nám ich obetovať tebe, a tak pomáhať našim deťom a vnúčatám.

S: „Príd' Pane Ježišu a nauč nás tichosti a pokore srdca.“

V: Naše prosby teraz posilnime modlitbou Pána: „Otče náš...“

Rodina sa môže pochytať za ruky.

6. Predsavzatie na druhý adventný týždeň

Odložíme mobily, obmedzíme pozeranie televízie a hranie počítačových hier, a budeme sa snažiť nájsť viac času pre seba, na vzájomné rozhovory, spoločnú modlitbu, pomoc alebo aj na spoločnú hru, či prechádzku...

V: Zverme naše predsavzatia do rúk našej nebeskej Matky: „Zdravas Mária...“

7. Požehnanie

Rodičia požehnajú deti tak, že im dajú na čelo znak kríža. Podobne manželia sa požehnajú vzájomne tak, že si dajú na čelo znak kríža. Pritom hovoria nasledujúce slová:

(Meno) Žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

Tretia adventná nedeľa *Svieca odpustenia*

1. Úvodné obrady

Na stôl položte adventný veniec, na ktorom horia dve zažaté sviece. Skratka **V** označuje otca, matku, prípadne podľa situácie niekoho iného, kto vedie liturgiu; skratka **S** označuje spoločné odpovede. Všetci stoja pri stole.

V: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

S: Amen.

V: Teším sa, že sa ako rodina opäť stretávame pri adventom venci na tretiu adventnú nedeľu. Nazývame ju aj radostnou nedeľou. Radujeme sa, že Vianoce sú blízko, a s nimi je blízko aj Veľké jubileum, na ktoré sa chceme aj v tejto chvíli pripraviť. Tešíme sa, že už je blízko príchod nášho Pána. Keďže chceme s čistým srdcom privítať narodenie Božieho Syna, v tieto dni pristupujeme k svätej spovedi, a chceme prosiť o odpustenie nášho milosrdného Otca. Zároveň sa túžime zmieriť aj medzi sebou navzájom, a s tými, ktorým sme ublížili alebo, ktorí ublížili nám.

Preto teraz zapálime tretiu adventnú sviecu. Nazveme ju *svieca odpustenia*.

Otec, mama, alebo niektoré zo starších detí zapália prvú adventnú sviecu.

2. Modlitba

V: Milosrdný Otče, ty sa nikdy neunavíš nám odpúšťať. Sme si vedomí svojich hriechov a slabostí, ktorými sme sa vzdialili od teba, i od seba navzájom. Prosíme ťa, odpusť nám a odpusť aj tým, ktorí nám ublížili. Nech v našich očistených srdciach opäť zavládne pravá radosť zo vzájomnej lásky a blízkosti. Prosíme ťa o tvoje milosrdenstvo pre celú našu rodinu. Daj, nech sa dobrou svätou spovedou pripravíme na Vianoce a nastávajúci Jubilejný rok. O to ťa prosíme skrze tvojho milovaného Syna a nášho brata Ježiša Krista.

S: Amen.

Nasleduje čítanie Božieho slova. Všetci si sadnú.

3. Počúvanie Božieho slova

V: Teraz pozorne počúvajte slová kajúceho žalmu (Ž 89, 2-3)

Pánovo milosrdenstvo chcem ospevovať naveky;

po všetky pokolenia hlásať svojimi ústami tvoju vernosť.

Veď ty si povedal: „Moje milosrdenstvo je ustanovené naveky.“

S: Tvoja vernosť je upevnená v nebesiach.

V: Započúvajte sa do Ježišových slov (Lk 4, 16-19)

Ježiš prišiel aj do Nazareta, kde vyrástol. Podľa svojho zvyku vošiel v sobotu do synagógy a vstal, aby čítal. Podali mu knihu proroka Izaiáša. Keď knihu rozvinul, našiel miesto, kde bolo napísané: „Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium

chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok.“

4. Meditácia

V: Milostivý rok, ktorý ohlásil Ježiš v Nazaretskej synagóge, sa bude prežívať v celej Cirkvi, v našej farnosti i v našej rodine. V čom bude spočívať podstata Jubilejného roka? Jedným zo znakov Jubilea je zmierenie sa s Bohom a s blížnymi. Pán Ježiš prichádza, aby zajatých a utláčaných prepustil na slobodu, slepým prinavrátil zrak a chudobným ohlásil radostnú zvesť evanjelia. Čo to znamená pre nás a pre našu rodinu? Hoci nie sme uväznení kdesi vo väzení, a nemáme spútané ruky okovami, predsa sme neraz väzňami zla. Naše oči sú neraz slepé a ruky, nohy i srdce spútané hriechom. Koľko krát nás premôže lenivosť? Mám zdravé ruky, ktorými si môžem upratať v izbe, a predsa si neupracem. Svojimi rukami môžem pomôcť pri nákupe alebo iných domácich prácach, a neurobím to. Koľko krát sú moje ruky a oči prilepené k displeju, ku klávesnici, či k obrazovke a nohy oťažené pohodlím? Aké je mi ťažké niekedy vstať a ísť na sv. omšu nielen v nedeľu, ale aj počas týždňa? Či ísť na prechádzku, zacvičiť si a urobiť niečo pre svoje zdravie? Koľko krát sa mi zapletie jazyk do ohovárania, posudzovania, klamstva? A čo moje srdce? Nie je neraz naplnené hnevom a netrpezlivosťou? Nie je príliš tvrdé na to, aby poprosilo druhých o odpustenie a zmierenie? Nie je moje srdce niekedy príliš pyšné a urážlivé, nechotné odpustiť, ak ma niekto žiada o odpustenie, alebo odpustiť aj vtedy, ak ma o odpustenie nežiada, ale ja tejto osobe môžem odpustiť vo svojom srdci? Jubileum, ako milostivý čas zmierania, sa môže začať v našich srdciach už dnes.

Preto túžme otvoriť naše srdcia Ježišovi a dovoliť mu, aby do nich vstúpil tak, ako kedysi vstúpil do synagógy v Nazarete. Chceme mu odovzdať všetko zlo a hriech, ktoré nás spútavajú a robia neslobodnými. On prichádza práve preto. Jeho najväčšou radostou je práve to, keď nám môže odpustiť; a môže nám odpustiť, ak mu to dovoľíme. Svätá spoveď je potrubím, cez ktoré do nášho srdca tečie Božia milosrdná láska – láska Ducha Svätého, ktorého Pán vylieva na nás. Tento Duch nás očisťuje, spočíva na nás, tak ako na Ježišovi. Aj z nás chce mať ľudí ochotných prejavovať milosrdenstvo. Radosť, ku ktorej nás pozýva tretia adventná nedeľa sa začína tým, že sa rozhodnem skončiť so zlom a hriechom.

V tichu sa zapozerať do troch horiacich sviec, ktoré sú symbolom Božieho Ducha. Ich svetlo chce prežiarit tmu našich hriechov a ich teplo sa chce vliť cez naše oči aj do ostatných údov nášho tela, aby preniklo až do nášho srdca, ktoré začne vyžarovať teplo Ježišovej lásky.

Nasleduje chvíľka ticha.

5. Prosby

V: V tejto chvíli sa s dôverou obráťme na nášho Pána a volajme:

„Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“

S: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“

Otec: Milostivý Ježišu, ty prichádzaš, aby si odstránil všetky hriechy, ktoré nás zväzujú a robia nás neslobodnými. Ďakujeme ti za tvoju dobrotu a milosrdenstvo. Daj nám odvahu ponúknuť ti všetko to, čo nás spútava a vzdaluje od teba a našich blížnych.

S: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“

Mama: Milostivý Ježíšu, tvoje milosrdenstvo nemá hraníc, pomôž nám, aby sme sa báli hriechu, ktorý teba tak veľmi uráža a zraňuje.

S: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“

Dieťa: Milostivý Ježíšu, pomôž nám dobre sa pripraviť na svätú spoveď. Nech nás svätá spoveď nenaplní strachom, ale dôverou a radosťou, že nás miluješ, a preto nám túžiš vždy odpúšťať.

S: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“

Dieťa: Milostivý Ježíšu, zošli na nás svojho Ducha Svätého, aby sme sa dobre vyspovedali, úprimne vyznali každý hriech, s ochotou konali pokánie za svoje hriechy, a mali dostatok síl nasledovať ťa s čistým srdcom.

S: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“

Starí rodičia: Milostivý Ježíšu, ďakujeme ti za to, že sme počas nášho života mohli toľkokrát prijať tvoje odpustenie vo sviatosti zmierenia. Prosíme ťa, aby naše srdcia neprestali dôverovať tvojmu nekonečnému milosrdenstvu.

S: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“

V: Naše prosby teraz posilnime modlitbou Pána: „Otče náš...“

Rodina sa môže pochytať za ruky.

6. Predsavzatie na tretí adventný týždeň

Vzájomne sa odprosíme za to, že sme si hriechmi ublížili. Vykonáme si dobrú predvianočnú svätú spoveď a počas týždňa si nájdeme čas na to, aby sme sa spoločne pomodlili Korunku Božieho milosrdenstva.

V: Zverme naše predsavzatia do rúk našej nebeskej Matky: „Zdravas Mária...“

7. Požehnanie

Rodičia požehnajú deti tak, že im dajú na čelo znak kríža. Podobne manželia požehnajú vzájomne tak, že si dajú na čelo znak kríža. Pritom hovoria nasledujúce slová:

(Meno) Žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

Štvrtá adventná nedeľa *Svieca nádeje*

1. Úvodné obrady

Na stôl položte adventný veniec, na ktorom horia tri zažaté sviece. Skratka **V** označuje otca, matku, prípadne podľa situácie niekoho iného, kto vedie liturgiu; skratka **S** označuje spoločné odpovede. Všetci stoja pri stole.

V: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

S: Amen.

V: Už o dva dni začneme sláviť Vianoce. O dva dni sv. otec František otvorí prvú z jubilejných brán, svätú bránu v Bazilike sv. Petra, čím sa začne v celej Cirkvi sláviť Jubilejný rok. Motto Jubilea 2025 znie: „Pútnici nádeje.“ Ježišovým narodením vstúpila do tohto sveta nádej. Ježiš je tou nádejou. Ježiš je nádejou našej rodiny. On nás vždy uistuje o svojej blízkosti a hovorí nám: „Ja som s vami po všetky dni, až do skončenia sveta. Nech sa čokoľvek deje vo vašom živote – ja som s vami!“

Túto Ježišovu prítomnosť si chceme uvedomiť a zakúsiť aj teraz. Jeho blízkosť bude symbolizovať štvrtá adventná svieca, ktorú nazveme *svieca nádeje*.

2. Modlitba

V: Nebeský Otče, ďakujem ti za našu rodinu. Vďaka ti za moju manželku, môjho manžela. Ďakujeme ti za naše deti a príbuzných. Ďakujeme ti aj za to, že nám posielaš svojho milovaného Syna, ktorý sa narodí ako malé bezbranné dieťaťko – dieťaťko nádeje. Tešíme sa na jeho narodenie v našich srdciach. Daj, aby sme nastávajúce dni prežili sväto, vo vzájomnej láske, v porozumení a v pokoji. Otvor naše srdcia pre nádej, ktorú túžiš do nás vložiť. O to ťa prosíme skrze tvojho milovaného Syna a nášho brata Ježiša Krista.

S: Amen.

Nasleduje čítanie Božieho slova. Všetci si sadnú.

3. Počúvanie Božieho slova

V: Teraz pozorne počúvajte slová žalmu (Ž 71, 1. 5-7)

V teba, Pane, som dúfal; nebudem zahanbený naveky.

Lebo ja Pane, túžim za tebou, ty, Pane, si moja nádej od mojej mladosti.

Od matkinho lona mám v tebe oporu, od života matky si mojím ochrancom;

tebe vždy patrí môj chválospev.

Som ako zázrak pre mnohých a ty mi mocne pomáhaš.

Nech sa mi ústa naplnia tvojou oslavou

S: a nech ťa velebím deň čo deň.

V: Počúvajte radostnú zvesť o stretnutí Panny Márie s jej príbuznou Alžbetou (Lk 1, 39-45)

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radostou sa zachvelo dieťa v mojom lone. A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“

4. Meditácia

V: Môžeme si v tejto chvíli predstaviť to, o čom sme teraz čítali. Keď Mária mocou Ducha Svätého začala nosiť pod svojim srdcom dieťaťko, radosť z toho si nemohla nechať pre seba. Ide, ba ponáhľa sa navštíviť svoju príbuznú Alžbetu! Chce sa s ňou deliť o nádej a radosť, ktorú nosí pod svojim srdcom. Tej nádeji, dá meno Ježiš. Mária sa vydáva na nie ľahkú cestu. Z Nazareta do Ain Karim to bolo okolo 140 km a cesta trvala približne štyri dni. Čo dáva odhodlanie a silu Márii vydať sa na tak dlhú a nebezpečnú cestu? Je to dieťaťko, ktoré nosí pod svojim srdcom. Mária je prvou pútničkou nádeje. Putuje, kráča s Ježišom a on jej dáva silu i odhodlanie prekonávať všetky prekážky, ktoré ju cestou postretnú. Iste bola unavená, keď kráčala po hornatom kraji. Nemala tak kvalitnú obuv a značkové oblečenie, ani energetické nápoje a výdatné jedlo, tak ako my. Horúce slnko jej tiež nedodávalo na sile. Chladné a tmavé noci ju zrejme naplňali rôznymi obavami, ale Mária to nevzdala. Trpezlivo a vytrvalo išla krok za krokom až do cieľa.

Aj my chceme kráčať s Ježišom v našom srdci. Nebojme sa tak, ako sa nebála Mária. Vedela, že s Božím Synom pod srdcom „to dá“. Aj nám dá Ježiš silu, chuť a odhodlanie prekonávať ťažkosti života. Ak sa ti niekedy nechce ísť do školy alebo do práce, pros Ježiša o silu a odhodlanie. Ak ťa premáha lenivosť urobiť si domáce úlohy, alebo pomôcť blížnemu, otvor svoje srdce Ježišovi tak ako Mária. Ak máš ťažkosť vytrvať a dokončiť to, čo si začal, pozvi Ježiša do svojho srdca a popros ho o vytrvalosť. S Ježišom sa dá všetko zvládnuť – neboj sa! Kráčaj, putuj, predieraj sa spolu s ním! On je tvojou, mojou, našou nádejou! Ak vytrváš a dôjdeš do vytúženého cieľa, tvoje srdce naplní radosť.

Áno, s Ježišom vstupuje do domu Alžbety a Zachariáša nielen nádej ale aj radosť. „Radostou sa zachvelo dieťa v mojom lone“, zvoláva Alžbeta. A Mária začína velebiť Boha za všetko, čo sa jej v živote prihodilo. Aj my chceme v našej rodine privítať Ježiša a Máriu, tak ako to urobila Alžbeta. Ak k nám vstúpi Ježiš, ktorého nám Mária prináša, naše srdcia sa naplnia radosťou. Túto radosť z nádeje si nebudeme môcť ponechať pre seba a aj my sa vydáme na cestu. Podobne ako Mária sa aj my staneme pútnikmi nádeje a nositeľmi radosti. Určite na to bude príležitosť: napr. keď v týchto dňoch navštívime našich starých rodičov, príbuzných, známych, prinesme im Ježiša v podobe nádeje a radosti. Alebo si môžeme viac všímať tých, ktorí sú smutní, osamelí, či žijú v obavách z budúcnosti. Staňme sa pútnikmi, ktorí prinášajú Ježiša, jedinou nádej sveta.

Nasleduje chvíľka ticha.

5. Prosby

V: V tejto chvíli prednesme dobrému Bohu naše prosby:

„Ježišu, ty buď našou nádejou.“

S: „Ježišu, ty buď našou nádejou.“

Otec: Pane Ježišu, sme vďační za celú našu rodinu a za všetky chvíle, ktoré môžeme spoločne prežívať. Nie vždy sú to chvíle radosti a pokoja. Preto teraz spoločne zvolajme:

S: „Ježišu, ty buď našou nádejou.“

Mama: Pane Ježišu, ďakujeme ti za milostivý čas adventu, za všetky tie chvíle, keď sme sa mohli ako rodina spolu modliť a zakúšať tvoju prítomnosť uprostred nás. Zostávaj naďalej uprostred nás a požehnávaj nás v zdraví na tele i na duši. Volajme:

S: „Ježišu, ty buď našou nádejou.“

Dieťa: Pane Ježišu, ďakujeme ti, že Mária je aj našou mamou. Prosíme ťa, daj, aby sme ťa dokázali prijať, milovať a prinášať ťa druhým ľuďom tak, ako to robila ona.

S: „Ježišu, ty buď našou nádejou.“

Dieťa: Pane Ježišu, ďakujeme ti za našich starých rodičov, ktorí nám prinášajú teba, ako pevnú istotu a nádej. Prosíme ťa, aby sme aj my boli pre nich deťmi nádeje, aby sme ich nezarmucovali, ale vždy prinášali radosť a pokoj.

S: „Ježišu, ty buď našou nádejou.“

Starí rodičia: Pane Ježišu, prosíme ťa za všetkých ľudí, osobitne za trpiacich, chorých, tých, ktorí žijú v strachu a beznádeji i za umierajúcich. Zošli na nich svojho Ducha tešiteľa a naplň ich srdcia nádejou, že si s nimi a nikdy ich neopúšťaš.

S: „Ježišu, ty buď našou nádejou.“

V: Naše prosby teraz posilnime modlitbou Pána: „Otče náš...“

Rodina sa môže pochytať za ruky.

6. Predsavzatie na Vianoce

Budeme sa usilovať priniesť ľuďom, s ktorými sa stretneme, nádej a radosť.

V: Zverme naše predsavzatia do rúk našej nebeskej Matky: „Zdravas Mária...“

7. Požehnanie

Rodičia požehnajú deti tak, že im dajú na čelo znak kríža. Podobne manželia požehnajú vzájomne tak, že si dajú na čelo znak kríža. Pritom hovoria nasledujúce slová:

(Meno), žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.